Čtení pod lavici

duben – červen 2017

Občasník Základní školy v Křemži

Obsah

Anketa

Anketa na léto 3

Ze života školy

Nahlédnutí do školní družiny 5

Škola v literatuře

Autorské vypravování 9

The English Post

Into the wild ..... ° 0

Loučení

9. A 17

Ilustrace na titulní straně:

skupinová práce žáků 2. A a 2. B

Anketa na léto

Obr. Dušan Čudan

Zajímalo nás:

- *Těšíte se na léto?*
- *Jaký bude den v týdnu, až začnou prázdniny?*
- *Jaký je váš plán na prázdniny?*
- *Chystáte se na dovolenou?*
- *S kým budete trávit léto?*
- *Chtěl/la byste raději k moři nebo do přírody?*
- *Bude vám chybět škola nebo si budete užívat?*

Mgr. Dušan Čudan

Ne, jsem chronicky pracovitý.

No to fakt nevím ☹.

Brouci, nohejbal, pivo, práce na domu mé ženy.

Ani ne, rozhoduju se ze dne na den.

Brouci = sám, jinak s rodinou

100% příroda, protože u moře válí šunky Němci.

Bude, ale úspěšně si popláču nad dalším rokem.

Budu si užívat

Mgr.Vendula Bendová (pedagog, asistent)

Ano, velmi.

Myslím, že sobota.

Budu odpočívat, číst a pracovat na domu.

Ano, do Rumunska.

S někým, ale neprozradím ☺.

I k moři i do přírody.

Chvilku chybět, ale potom užívat.

Mgr. Adéla Broučková

Ano, moc.

Asi sobota.

Pojedeme k rodičům.

Ano, do Orlických hor.

S rodinou.

Do přírody.

Alena Klimešová, 9. A

Ano, moc.

Asi neděle.

Dovolená a možná praxe.

Jo, do Slovinska.

S rodinou a přáteli.

Preferuji moře.

100% užívat. Škola mě jednou zabijeeee.

(Co tě nezabije, to tě posílí ☺pozn. redakce)

Zdena Schusterová

Ano, těším.

Asi sobota.

Spíše budu pracovat.

Ne, raději domov.

Hlavně s rodinou.

Spíše příroda.

Budu si užívat.

Alena Schneiderová (družina a asistent)

Ano, těším se moc.

Asi v sobotu.

Budu si užívat léto.

Ano, chystám.

Kdo se najde

Chci tam i tam.

Budu si užívat.

Anketu zpracovaly Majda Švarcová a Kristýna Repíková, 6. A

Dagmar Švarcová (družina a asistent)

Ano, velmi.

V sobotu.

Budu odpočívat.

Ano.

Nejvíce s rodinou.

Příroda.

Vůbec!!!

Marie Krnínská (vedoucí jídelny)

Ano, kdo by se netěšil.

Asi sobota.

Budu pracovat doma.

Ano, chystám.

S manželem.

Spíš do přírody.

Budu si užívat.

Maty Menšík, 3. B

Ano.

Asi pátek, ale nevím.

Hlavně se těším na tábory a taky se těším na Chorvatsko.

Budu s rodinou.

Raději k moři než do přírody.

Prázdniny si budu hodně užívat.

Nahlédnutí do školní družiny

Letošní program školní družiny byl jeden velký projekt s názvem SOVÍ ŠKOLA – DĚTSKÁ UNIVERZITA. Desetiměsíční cyklus Dětské univerzity byl rozdělen do pěti dvouměsíčních semestrů. Měsíce září a říjen byly zaměřeny na LIDSKÉ TĚLO, listopad a prosinec na ETIKETU. V lednu a únoru jsme si povídali o povoláních...prostřednictvím tohoto časopisu bychom ještě jednou rády poděkovaly rodičům a přátelům školy za ochotu nám své povolání představit. Následující dva měsíce byly věnovány FINANČNÍ GRAMOTNOSTI a poslední semestr nazvaný HRY A HRANÍ se odehrával v duchu sportovním a pohybovém.

Celý rok v Dětské univerzitě byl též zaměřený na historii. Děti se dozvěděly spoustu zajímavostí a informací z doby středověku a života Karla IV. Výsledek můžete vidět v příštím školním roce na výstavce výtvarných prací na ochoze školy.

Celoroční "studium" v Dětské univerzitě jsme zakončili státnicemi a promocí v rámci ZÁVĚREČNÉHO DNE DĚTSKÉ UNIVERZITY.

Tento program jsme si zpestřovali dalšími akcemi, například již tradiční pěveckou soutěží ŠKOLNÍ DRUŽINA HLEDÁ SUPERSTAR, jejímiž vítězi se stali Helenka Wallisová a Kuba Zeman, projektem Poznej sám sebe, Čtenářskou dílnou s paní Malou, Dnem poezie s paní Vítečkovou, Karnevalem s klaunem Hugem, divadelními představeními, vysíláním družinové televize LETEM SVĚTEM, aj.

Kromě jiného jsme absolvovali tři celoodpolední výlety do ČESKÉHO KRUMLOVA na VÝSTAVU KORUNOVAČNÍCH KLENOTŮ, do KLÁŠTERA ZLATÁ KORUNA a do LESOPARKU U JAKUBA.

Vysílání televize LETEM SVĚTEM

Klášter ZLATÁ KORUNA

V ČESKÉM KRUMLOVĚ

Lesopark U JAKUBA

AKCE ŠKOLNÍ DRUŽINY V TOMTO ŠKOLNÍM ROCE

- Výlet do Českého Krumlova – Korunovační klenoty, Zrcadlový sál, Voskové figuríny
- Opékání buřtíků na školní zahradě
- Halloween
- Etiketa – výchovný program
- Den poezie s Miluší Vítečkovou
- Den poezie v knihovně
- Plstění s paní Bílkovou
- Divadelní představení O zlobivém andělíčkovi
- Vánoční besídka s nadílkou
- Beseda s paní Bezděkovou (učitelka MŠ)
- Beseda s panem Cábou (hasič)
- Superstar
- Beseda s paní Fialovou (violistka)
- Beseda s paní Šťastnou (zdravotní sestřička)
- Beseda s paní Brožovou (poštovní doručovatelka)
- Projekt Poznej sám sebe
- Beseda s panem Havlem (obchodní zástupce)
- Beseda s panem Pazourkem (Celní správa)
- Návštěva truhlárny a spaní v ŠD
- Beseda s hydrobiologem panem Potužákem
- Beseda s paní Pokornou – Policie ČR Český Krumlov
- Karneval s klaunem Hugem
- Beseda se zdravotní sestřičkou paní Reitingerovou
- Beseda se spisovatelem panem Průchou
- Beseda s panem Mojhou – koordinátor projektů v JET
- Beseda s paní učitelkou Mojhovou
- František s Assisi – projekt s paní Čížkovou (Náboženství)
- Beseda Finanční gramotnost s paní Piherovou
- Čtenářská dílna s paní Malou
- Výlet do Kláštera Zlatá Koruna
- Kouzelná planeta – Madagaskar
- Výlet do Lesoparku U Jakuba
- Divadelní představení O Pomněnce, Vzpomněnce a Zapomněnce
- Beseda s panem Reitingerem o fotbale
- Vycházka k vodě s hydrobiologem panem Potužákem
- Závěrečný den Dětské univerzity

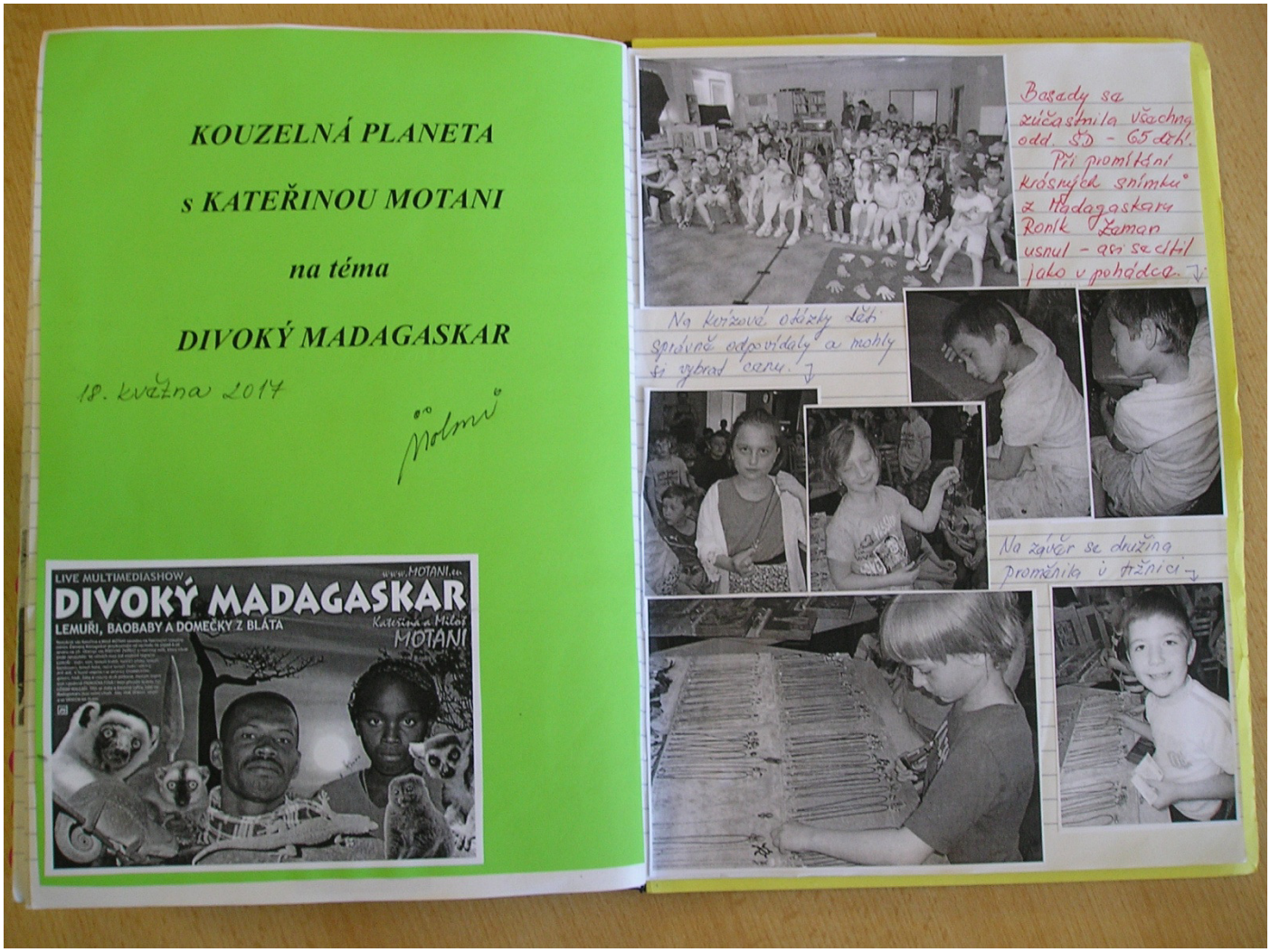
Beseda s panem Reitingerem

Divadelní společnost Okýnko

Z deníku školní družiny

Závěrečný den DĚTSKÉ UNIVERZITY

Další foto najdete na
www.zsmskremze.cz/druzina

Velice chválíme všechny děti ze školní družiny. Dětem, rodičům a zaměstnancům školy přejeme krásné prázdniny a příjemnou dovolenou. Vychovatelky ŠD.

Škola v literatuře

Pavel

Mé jméno je Pavel. Žiji ve městě, ze kterého si všichni myslí, že není úniku. Já si myslím opak. Věřím, že se jednou z tohoto města dostanu pryč a nebudu muset dělat pořád stejné věci jako každý den. Každý den je u mě stejný. Vstanu, vezmu si svůj baret s čísleným označením

a jedu na kole do práce. Cestou se musím stavit pro půlku chleba. Ještě, že mám ty lístky, jinak bych nedostal nic. Při cestě do práce si čtu noviny. Dorazím do práce, na vrátnici mě zapíšou, že jsem dorazil a jdu pracovat. Při přestávce si vždy sednu ke komínu za továrnou, jím chleba a pozoruji ptáky. Závidím jim, že si můžou létat, kde se jim zachce.

Pavel Čech

Autor, který se narodil v roce 1968 v Brně. Vyučil se strojním zámečníkem, poté pět roků pracoval jako opravář v Královopolské strojírně a následně 15 let jako profesionální hasič. V roce 2004 toto povolání opustil a stal se profesionálním výtvarníkem a literátem. Je autorem obrázkových pohádkových knih, které sám ilustruje. Za svou tvorbu pro děti a mládež získal v roce 2012 a 2013 cenu Magnesia Litera. V roce 2016 vydal knihu beze slov s prostým názvem A, jež zachycuje formou autorských ilustrací mnohé lidské osudy v roce 1968. Jedná se o komiks, jehož obrázky poskytují mnoho příležitostí ke kladení otázek i hledání odpovědí. Žáci 9. třídy se v hodinách slohu prostřednictvím vypravování pokusili dát této knize příběh.

A tak jsem dostal nápad. Jel jsem domů, vyšel po schodech do svého bytu a začal pracovat na křídlech. V noci jsem měl sen, jak si vyrobím ta křídla a jak odletím pryč z tohoto města. Další den jsem zase vstal a zase jel na kole do práce. Jako každý den. Při přestávce jsem zašel zase ke komínu za továrnou a jedl chléb. Tentokrát jsem ale udělal něco jiného. Na ten komín jsem po žebříku vylezl a mohl jsem vidět tu krásnou zemi, louky, stromy za zdmi města. Slezl jsem, šel jsem domů a pokračoval v křídlech.

Šel jsem spát a měl jsem strašidelný sen. Probudil jsem se a slyšel policii, jak běží k mému sousedovi. Nevím, co se dělo, ale viděl jsem, jak si toho starce odvážejí v autě. Nemohl jsem usnout. Ráno jsem jako každý den šel do práce a o přestávce, když jsem jedl chléb, jsem si něčeho všiml. Papírové vlaštovky se zprávou. Když jsem si tu zprávu přečetl, zděsil jsem se. Celou dobu v práci jsem na ni nemohl přestat myslet. Šel jsem domů a zastavil mě policista. Myslel jsem si, že si myslí, že mám vlaštovku. Neměl jsem baret, a proto mi škrtnul v lístcích půlku chleba. Přišel jsem domů a pořád jsem si musel prohlížet tu zprávu. Nemohl jsem vůbec usnout. Vzpomínal jsem, jak jsem ve škole řekl něco špatně a byl jsem potrestán. Další den v práci jsem nemohl udržet tu zprávu pro sebe. Musel jsem to říct kolegovi z práce, ale nenapadlo mě, že nás policie odposlouchává. Do práce pro mě přijeli policisti a ptali se po mně. Vzal jsem

žebřík, kolo a přelezl přes zeď pryč z továrny, ale policisté mě stejně našli. Musel jsem jim ujet.

Dojel jsem domů, vlezl do bytu a rychle jsem si přimontoval křídla ke kolu. Vylezl jsem na střechu a odletěl pryč. Už mi nemohli nic udělat. Přistál jsem někde na kopci a viděl tam ženu, která malovala obraz. Zeptal jsem se jí na cestu do nejbližšího města. Přišel jsem do toho města a tam jsem spatřil všechny lidi šťastné. Uběhlo několik měsíců, jednou v noci jsem dostal nápad. Naplnil jsem batoh knížkami, které v mém starém městě neznali. Došel jsem na kopec, nasedl na kolo s křídly a vyletěl nad mé staré město. Začal jsem sypat ty knížky z mého batohu, aby se lidi v tom starém městě dozvěděli, co je za zdmi.

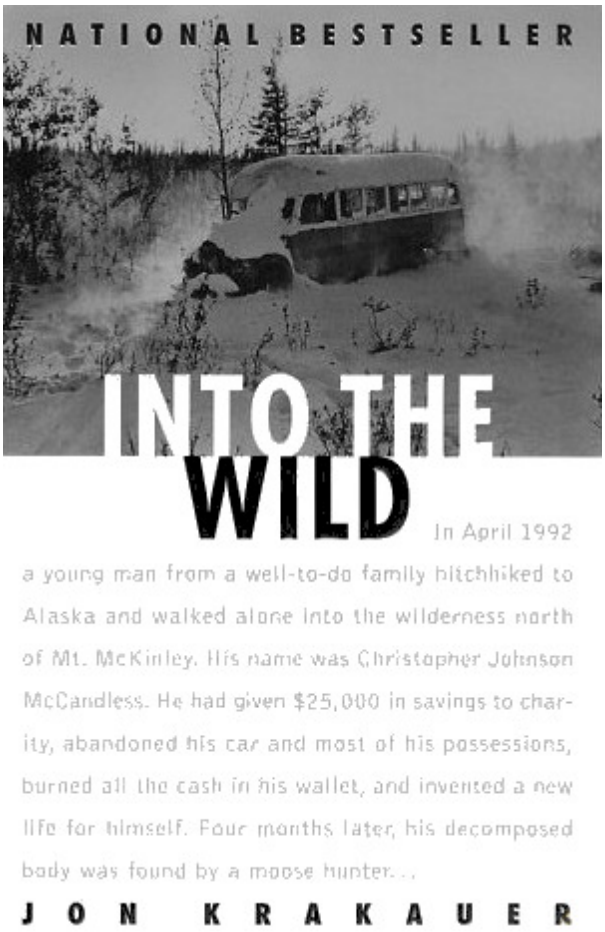

Jan Voráček, 9. A

My students read an article about the book Into the Wild, written by Jon Krakauer. It is a story about Christopher McCandless, a young man who travelled across North America and spent the end of his life in Alaska where he died at the age of twenty-four. My students had to change this story into a diary or an interview.

Mgr. Adéla Broučková

Dad´s Diary

Texts without corrections

10. June. 1990: My son just graduated from Emory University in Atlanta. He sent us his final report and at the end of his letter he said: „Hi to everyone from me." I don`t know what he meant by it.

20. June. 1990: I heard he drove west of Atlanta and trying to invent a new life and burnt all his money and the car, I am worried.

13. July. 1992: My wife just woke up in the middle of night and she said that she could hear Chris calling for help; she was sure about it. It's 2 years after Chris left Atlanta. But we decided to do nothing because we didn´t know where he is so police couldn't help us.

15. April. 1992: I heard of Chris again, I found out he is somewhere in Alaska and found some old bus. It seems like he is doing fine, I am glad.

20. April. 1992: I found out he is starving but I can't do anything because I don't know where exactly he his, I am even more worried right now.

26. August. 1992: Police just found Chris body he is dead. They found him with his final note. In which was written: „I have had a good life and thank the Lord. Goodbye and may God bless all". There was photo of him too. He had to take the picture seconds before he died. His face was horribly thin but he was smiling untill the end. The look in his eyes says „I am at peace"

Jakub Prüher, 8.A

GOD: „Welcome to the heaven, Chris!"

CHRIS: „Oh, thank you."

GOD: „How did you get here?"

CHRIS: „I thought, that you know everything, aren't you?"

GOD: „Of course...But... I want to listen to the stories of every people, which got to the heaven."

GOD: „OK. I think, that you don't want to show your story for other people... And I understand you. So...I can ask you for some questions. Do you agree?"

CHRIS: „OK... Let's start."

GOD: „What do you think? What was the first reason of your death?"

CHRIS: „Sorry... I don't understand your question."

GOD: „OK. So what was your first wrong decision, which caused your death?"

CHRIS: „Yeah... It was... Maybe it was, when I have written my letter..."

GOD : „And why have you written this letter? You was living your normal life with your family and suddenly you decided, that you will live in nature. Why?"

CHRIS: „That's a difficult question... I felt, that one of me is missing. But now I know, it was wrong decision. But I was so young and stupid..."

GOD: ,, OK. Maybe I understand you. But why did you burn all your money? "

CHRIS: ,, I didn't need any possessions. I could survive only with nature... I

wanted to be like Robinson. I really don't know... "

Kateřina Králová, 8. A

GOD: ,, And what did you do for the next two years? "

Written by Johanka Pšeničková, 8.A

17th June 1990

Today I've been graduated from Emory University in Atlanta. I decided not to come back home. I think that I am too adult to survive alone.

21st June 1990

Dear diary,

I am going to send a letter to my parents and say 'Goodbye' to my friends.

THE LETTER:

Hi mum, hi dad!

3 days ago I graduated and I decided to go to the wild and see the beauty of the nature. Thank you for your support! I think that you are not going to hear me ever. Say 'Hi' to everyone for me.

Chris

1st July 1990

Dear diary,

today I am going to invent a new life and the most important- a new name.

8th July 1990

Beloved diary,

five days ago I left my car and I burned all my money. Because I need no possessions. I can survive with just nature.

24th January 1991

Dear diary,

I don't wrote here because I lost you and I had to come back for you. All this time I was in a lot of places in United States and Mexico. I think my life is rich. God, it's great to be alive. Thank you! Thank you!

3rd February 1991

Dear diary,

I am so alone. I am going to tell you something about my family. My father has a bussines. I don't get on with my father, because he control the family in a similar way. For his is the bussines more important than we. But I love him. I think that my parents will contact the police, because I was mother's sweetheart. I miss her so much, but I decided to stay in the nature. I think this is my destiny.

5th April 1992

Dear diary,

My dream is to spend some time in Alaska therefore I am going there in 7 days.

2nd May 1992

Beloved diary,

today I found an old bus and I am going to stay here for a while. I have here a bed and a stove. This is awesome! Total freedom. My home is the road! I am very happy.

11st July 1992

Dear diary,

I've been on the road for 2 years. I am so happy that I've accomplished this. Yesterday I had a very interesting but curious dream. The dream was about my mum. I was in the garden of our house and I was calling my mum, but she didn't help me.

I don't know if the dream scares me or if gives me pleasure.

18th July 1992

Dear diary,

this is the first day, what I regret that I decided to stay alone in the nature. I am very hungry. I shot ducks, squirrels and birds. I ate wild potato seeds, mushrooms and berries but I am still hungry. I lost a lot of weight and I am very tired. I am cold, because I haven't got a hot meal and I don't eat a lot of calories, therefore my body doesn't warm up.

30th July 1992

Dear diary,

I am extremely weak and starving. I can't stand up. And I think that I ate a part of the potato plant that is poisonous. I haven't got any reserve of food, therefore I suppose that I am going to die.

5th August 1992

I am trapped in the wild! There is nobody, who can save me. The only thing I can do is to write this diary. I am thirsty and I haven't got water. I think that this is one of the last notes that I am going to write in my entire life.

10th July 1992

I am starving to death. I am put up with my death. I am happy to die here. My life was amazing! I think that a lot of people live 80 years and they don't know the beauty of the life. They live with money, mobile phones, enough to eat and they don't know the value of the life. I am going to take a photo of myself and write my final note. I had a good life and thank the Lord. Goodbye and may God bless all.

PS: I hope that someone is going to find this diary. In the best case I hope that the diary is going to find my family. I know that is going to be difficult for them. But it is the only way to show them the last years of my beautiful life.

I am at peace. *Chris*

Loučení

9. A

Vážení učitelé a milí spolužáci

Už je to devět let, co jsme se poprvé spatřili. V první třídě jsme se naučili základům matematiky a českého jazyka a postupem času jsme získali i mnoho dalších vědomostí. Je to dávno, co jsme byli stydliví a rozpačití prvňáčci, ale to jen do té doby, než jsme se navzájem poznali. S někým jsme se spřátelili více a s někým méně, ale nikdy si nemůžeme skvěle rozumět úplně s každým. Loučíme se po mnoha letech, co jsme se potkávali denně na chodbách a obědvali společně v jídelně. Roky pomalu plynuly a spousta

zážitků, co jsme zažili na výletech, společných akcích, ale především ve třídě, zůstanou už jen v našich vzpomínkách. Budeme vzpomínat jako naši rodiče a prarodiče na ty nejkrásnější školní léta. Chtěli bychom se také rozloučit s některými žáky z vedlejších tříd, kteří pro nás hodně znamenali. A také nesmíme zapomenout na naše učitele, zejména na naše učitele třídní. To oni nás toho spoustu naučili, a to nejen z hlediska učení. Chceme proto poděkovat všem učitelům i spolužákům, že si udělali chvíli čas a přišli se s námi

rozloučit. Se všemi učiteli se dalo skvěle vycházet a rozumně se s nimi domluvit. Děkujeme jim za to, že vynaložili maximální úsilí na to, aby nás připravili na další roky studia. Pro mnohé z nás bude těžké se rozloučit, ale i přesto pamatujme, že něco krásného končí, aby mohlo něco ještě krásnějšího začít. Na dalších školách si najdeme nové kamarády, ale i přesto budeme na tuto třídu vzpomínat v dobrém, mnozí i se slzami v očích a nést si ji ve svých srdcích.

9. A

Na rozloučenou

Jednoho dne před devíti lety nastal okamžik, kdy jste měli jít poprvé do školy. Jistě jste byli plni očekávání, vzrušení, nervozity. Nikdo z vás tenkrát nevěděl, co vás čeká. Někteří jste usedli na své místo pod sluncem okamžitě, jiní jste ho pravděpodobně nacházeli postupně během dalších školních let. Pomalými krůčky jste se učili mnoha znalostem, a to nejenom teoretickým, ale především těm lidským.

Vaše cesta byla dlouhá a někdy možná ne úplně jednoduchá. Byla to pro vás mnohdy příležitost prožít si kladné i záporné stránky života. Čas plynul a vy jste se postupně stávali osobnostmi s velmi jasnými názory. Dostali jste prostor poznat mnoho pedagogů. Pevně doufám, že jste v některých z nich získali motivace a inspirace pro vaši další vlastní cestu a že jste si na devítiletce našli okamžiky, na něž s odstupem času budete rádi vzpomínat.

Do budoucích let vám přeji, aby vaše další životní rozhodnutí byla šťastná a podle vašich představ. Přeji vám, abyste si třeba při náhodném setkání se svými spolužáky měli co říct. A v neposlední řadě Vám přeji mnoho úspěchů a splněných snů.

Teď už opravdu poslední třídní učitelka Olga Šteflová. ☺

